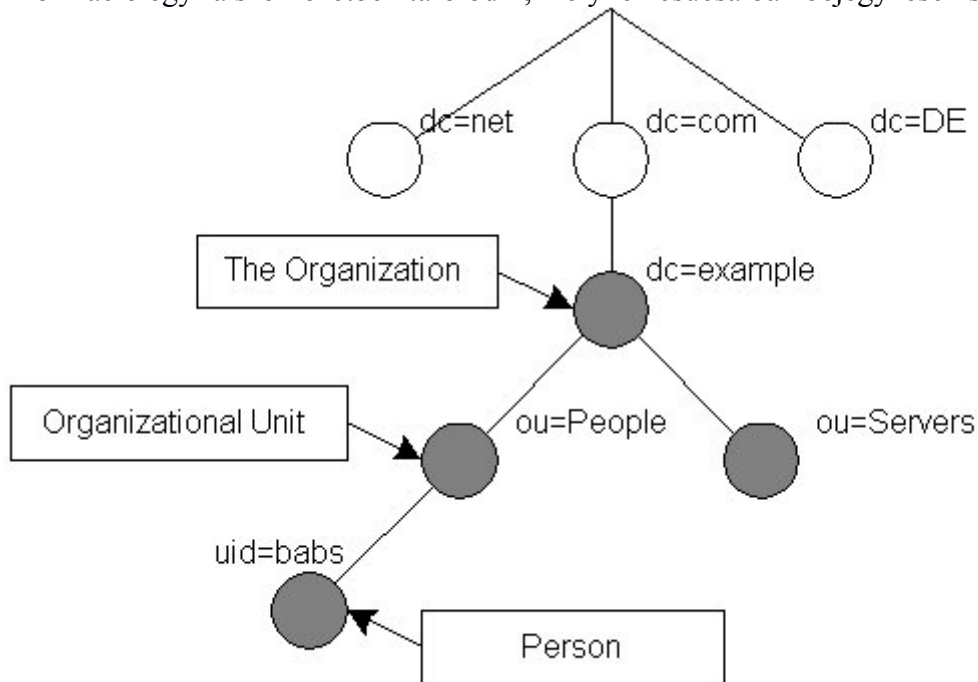

3. Gyakorlat

LDAP:

- Lightweight Directory Access Protocol
- Directory szolgáltatások elérését szabályozó protokoll.
- A directory szolgáltatás egy keresésre optimalizált speciális adatbázist takar, amelyben az információ egy fa szerkezetben tárolódik, melynek csúcsaiban bejegyzések szerepelnek.

- Egy bejegyzésre egyértelműen hivatkozhatunk a DN-jével (Distinguished Name), ami a fában a csúcshoz vezető utat írja le.
- Az ábrán látható példában a Person DN-je: uid=babs,ou=People,dc=example,dc=com
- A fában való kereséshez az **ldapsearch** program használható, ehhez a keresés kezdőpontját (base), hatáskörét (scope) és egy szűrőt (filter) kell megadni.
- A **base** egy DN, ahol a keresést kezdeni kell, csak az ez alatti bejegyzéseket veszi figyelembe a keresés.
- A **scope** a base, one, sub és children értékek valamelyikét veheti fel értékül.
 - base: csak a base DN által megadott bejegyzés szerepel a keresés hatáskörében.
 - one: a base DN és az egy szinttel lejjebb lévő bejegyzések tartoznak a keresés hatáskörébe.
 - sub: a base DN és az alatta lévő részfa tartozik a keresés hatáskörébe, ez az alapértelmezett értéke a scope-nak.
 - children: a base DN gyerekeire terjed ki a keresés hatáskörébe.
- A **filter** a kereséshez megadható szűrő, a bejegyzések attribútumaira szűrhetünk.
- Példák:
 - `ldapsearch -x -LLL uid=$USER`
 - `ldapsearch -xLLL -b ou=People,ou=users,dc=iit,dc=uni-miskolc,dc=hu -s one uid=$USER`
 - `ldapsearch -xLLL cn="*Alex" | grep cn | cut -d " " -f 2 | sort -u`
 - `ldapsearch -xLLL homeDirectory | grep homeDirectory | cut -d '/' -f 3 | sort -u`

I/O műveletek:

- stdout átirányítása fájlba: >
- stdout átirányítása fájlba, hozzáfűzéssel: >>
- stderr átirányítása stdout-ra: 2> &1
- stdin átirányítása: <
- pipeline: |
- Speciális fájlok:
 - /dev/null
 - Bármí, amit beleírunk, eltűnik, olvasáskor rögtön EOF-ot ad.
 - Hibaüzenet eltüntetése: cd nem_létező_jegyzék 2> /dev/null
 - Üres fájl létrehozása: cat /dev/null > új_fájl_neve
 - /dev/zero
 - Bármí, amit beleírunk, eltűnik, olvasáskor \0 karaktereket ad.
 - Adott méretű fájl létrehozása: dd if=/dev/zero of=fájl count=1024 bs=1

Shell scriptek:

- Olyan szöveges állományok, melyek UNIX parancsokat tartalmaznak.
- A fájl első sora egy parancsértelmező megadását tartalmazza (pl.: #!/bin/bash), ha nincs megadva, akkor a scriptet az alapértelmezett parancsértelmező hajtja végre (\$SHELL).
- A parancsok magukban foglalhatnak különböző külső- és belső parancshívásokat, szelekciós, iterációs, stb. utasításokat.
- A scriptben használhatunk előre definiált változókat, valamint létrehozhatunk sajátokat.
 - Előre definiált változók pl.:
 - Környezeti változók pl.: SHELL, PWD, PATH, USER, stb.
 - Pozicionális paraméterek pl.: \$0, \$1, ..., \$9, \$#, \$*, @\$, \$\$, \$?, stb.
 - Saját változók létrehozása: változónév=érték
- A változók értékére \$változónév formában hivatkozhatunk.
- Szelekciós utasítások:
 - **if szerkezet:**

```
if kifejezés
then
    utasítások
elif kifejezés
    utasítások
else
    utasítások
fi
```
 - **case szerkezet (switch):**

```
case string in
    minta1)
        utasítások;;
    minta2)
        utasítások;;
    *)
        utasítások;;
esac
```

- Iterációs utasítások:
 - **for ciklus:**
for ciklusváltozó in lista
do
utasítások
done
 - **while ciklus:**
while kifejezés
do
utasítások
done
 - **until ciklus:**
until kifejezés
do
utasítások
done
- Függvények: function függvénynév { utasítások }

Export:

- A létrehozott változók ahhoz a shellhez tartoznak, amelyben létrehozzuk őket, és csak ebben elérhetők, az export paranccsal azonban elérhetővé tehetők a shell gyerekprocesszei számára.
- Vegyük a következő példát:
 - Létrehozunk egy változót: var=érték
 - Indítunk egy újabb shellt: sh
 - Kiíratjuk a változó értékét: echo \$var
 - Az eredmény egy üres sor, a változó értéke nem elérhető.
 - Megoldás: az újabb shell indítása előtt az export segítségével a gyerekprocesszek számára elérhetővé kell tenni a változót: export var
- Használata:
 - var=érték && export var
 - export var=érték

Meta karakterek, reguláris kifejezések:

- A reguláris kifejezések meta karakterekből tevődnek össze, karakterminták írhatók le velük, illeszkedést vizsgálhatunk a segítségükkel.
- Meta karakterek:
 - „.” bármely 1 karakterre illeszkedik
 - „?” 0 vagy 1 karakterre illeszkedik
 - „*” 0 vagy több karakterre illeszkedik
 - „[. . .]” a zárójelben megadott karakterekre illeszkedik (pl.: [abc] [0-9])
 - „[^ . . .]” bármely 1 karakterre illeszkedik, ami nincs a zárójelben
 - „^ . . .” sor elején illeszkedés, „. . . \$” sor végén illeszkedés
 - „\< . . .” szó elején illeszkedés, „. . . \>” szó végén illeszkedés
 - „+” a megelőző kifejezés 1 vagy többszöri ismétlődése
 - „{N}” a megelőző kifejezés N számú ismétlődése
 - „{N,M}” a megelőző kifejezés min. N, max. M számú ismétlődése

- Példa, telefonszámok: „+36-[237]0-[0-9]\{3\}-[0-9]\{3,4\}”
- Példa, személyi igazolványszámok: „[0-9]\{6\}[A-Z]\{2\}”
- Példa, email címek: „[a-zA-Z0-9_.\+@[a-z0-9]\+.[a-z]\{2,\}”

Feladat:

- Írjunk scriptet, amely egy egyszerű TODO alkalmazást valósít meg!
- Lehesen megjeleníteni a TODO lista bejegyzéseit, hozzáadni, valamint törölni bejegyzéseket!
- A bejegyzések egy címet, leírást és egy dátumot tartalmaznak.
- A beolvasott adatokra legyen ellenőrzés!